

Sygn. akt: I C 606/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Mielcu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Jarosław Janora
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Martyna Rybak

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2021 r. w Mielcu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. R.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego M. R. na rzecz powoda (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. kwotę 44.295,51 zł (czterdzieści cztery tysiące dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt jeden grozy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 marca 2020 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego M. R. na rzecz powoda (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. kwotę 5832 zł (pięć tysięcy osiemset trzydzieści dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Sędzia:

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Mielcu

z dnia 30 grudnia 2021 r.

I. Część ogólna.

Pozwem złożonym 3 marca 2021 r. (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. R. kwoty 44.295,51 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 marca 2020 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Przedmiot żądania pozwu stanowiło roszczenie regresowe oparte na podstawie art. 828 § 1 kc w związku z wypłatą przez powoda odszkodowania

z tytułu ochrony ubezpieczenia autocasco, jakiej powód udzielił właścicielowi pojazdu B. o numerze rejestracyjnym (...) w związku z likwidacją szkody powstałej w tym pojeździe na skutek jego uszkodzenia przez pozwanego (k. 1-3).

W dniu 15 marca 2021 r. Sąd Rejonowy w Mielcu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 26).

Od przedmiotowego orzeczenia sprzeciw w dniu 18 maja 2021 r. złożył pozwany. Zaskarżył rozstrzygnięcie w całości i wniósł o oddalenie powództwa (k. 32).

Stanowisko pozwanego uzupełniało pismo procesowe z dnia 1 września 2021 r. złożone przez ustanowionego w sprawie pełnomocnika procesowego będącego adwokatem, który podtrzymując żądanie oddalenia powództwa wniósł także o zasądzenie na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana wskazała, że jakkolwiek doszło do uszkodzenia wyżej opisanego pojazdu z winy pozwanego, jednak jego odpowiedzialność z tego tytułu została wyłączona z uwagi na umowę zawartą przez pozwanego z wynajmującym pojazd zastępczy wraz z wykupioną opcją wyłączającą tę odpowiedzialność – Pakiet P..

II. Ustalenia faktyczne.

W sprawie bezsporne było, że w dniu 11 kwietnia 2018 r. pozwany M. R. zawarł z 99 (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę najmu pojazdu mechanicznego B. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Umowa została zawarta na czas oznaczony od dnia 11 kwietnia 2018 r.

do dnia 16 kwietnia 2018 r. Jej integralną część stanowiły Ogólne Warunki Najmu Pojazdu (dalej zwane także (...)).

Przedmiotowa umowa obejmowała – za dodatkową opłatą uiszczoną przez pozwanego w kwocie 700 zł – (...) będący zastrzeżeniem umownym wyłączającym odpowiedzialność najemcy za uszkodzenie pojazdu, za kradzież pojazdu, uszkodzenie opon i szyb pojazdu oraz za zwrot nieumytego wewnątrz lub na zewnątrz pojazdu. Zgodnie z pkt 61b (...) wykupienie Pakietu P. nie znosiło jednak odpowiedzialności najemcy wynikającej z punktów 41, 43-48, 49 a-d, g-j (...). Zgodnie z pkt 43 najemca odpowiadał do pełnej wysokości szkody, gdy szkoda powstała w wyniku jego umyślnego działania, lub zaniechania albo niedbalstwa, w szczególności w wyniku naruszenia zobowiązań wskazanych w pkt 37 oraz zakazów określonych

w pkt 38 (...). Stosownie do pkt 45 (...) szkodą może być zarówno koszt naprawy uszkodzonego lub zniszczonego pojazdu, jego elementów zewnętrznych i wewnętrznych, a także utrata wartości pojazdu. Stosownie zaś do pkt 37 najemca zobowiązany był do niezwłocznego, lecz nie później niż w terminie 12 godzin od zaistnienia, chyba że będzie to niemożliwe z przyczyn obiektywnych – zawiadomienia telefonicznie lub drogą elektroniczną (e-mail) wynajmującego o nieprawidłowościach w pracy pojazdu a także o jego uszkodzeniu, unieruchomieniu lub zniszczeniu (lit. e tamże); pozostawienia pojazdu w bezpiecznym miejscu, uniemożliwiający lub ograniczający możliwość uszkodzenia pojazdu przez osoby trzecie (lit. i tamże) oraz zwrotu otrzymanych od wynajmującego kompletu dokumentów lub kluczyków

– w momencie zwrotu pojazdu (lit. k tamże).

(dowód: odpis umowy najmu pojazdu – k. 7 w aktach Prokuratury Rejonowej w Mielcu

o sygn. akt PR 2 604.2019; także wydruk umowy najmu pojazdu – k. 7; wydruk (...)

– k. 59-61).

Umowa najmu pojazdu została zawarta w wersji elektronicznej i opatrzona odręcznym podpisem biometrycznym pozwanego uczynionym na tablecie wynajmującego. Całość dokumentacji, w tym umowa najmu oraz stanowiące jej integralną część (...) zostały sporządzone wyłącznie w wersji elektronicznej i przesłane na adres poczty elektronicznej wskazany przez pozwanego i ujawniony w treści umowy.

(dowód: zeznania świadka E. D. objęte protokołem przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie – k. 1-3 w aktach Prokuratury Rejonowej w Mielcu o sygn. akt PR 2 604.2019).

W dniu 14 kwietnia 2018 r. pozwany kierując pojazdem B. (...) podczas wjeżdżania na rondo nie zachował należytej ostrożności, stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w krawężnik uszkadzając pojazd. Pomimo uszkodzenia pojazdu, pozwany mógł kontynuować jazdę. Wrócił do miejsca przebywania i zaparkował pojazd pod blokiem, w którym mieszkał, naprzeciwko swojego garażu. Następnego dnia pozwany wyjechał do Chorwacji. Nie zgłaszał nigdzie szkody, nie poinformował także wynajmującego o uszkodzeniu pojazdu.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 114; 65-66; okoliczność bezsporna).

Przedmiotowy pojazd został udostępniony pozwanemu, jako pojazd zastępczy w związku z likwidacją szkody w jego pojeździe marki A. (...) – prowadzonej z ubezpieczenia OC sprawcy zdarzenia drogowego, w którym poszkodowanym był pozwany.

Przedłużenie umowy najmu pojazdu zastępczego uzależnione zostało od zgody ubezpieczyciela, który udzielał ochrony z ubezpieczenia OC sprawcy tego zdarzenia drogowego – stosownie do przebiegu i wyników prowadzonego postępowania likwidacji szkody. Z uwagi na brak przedłożenia przez pozwanego wymaganej dokumentacji ubezpieczyciel poinformował wynajmującego pojazd zastępczy o braku zgody na przedłużenie okresu najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany nie przedłużył umowy najmu pojazdu zastępczego, która wygasła z upływem terminu w niej oznaczonym, to jest 16 kwietnia 2018 r.
o godz. 20:00.

(dowód: zeznania świadka E. D. objęte protokołem przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie – k. 1-3 oraz odpis umowy najmu pojazdu – k. 7 w aktach Prokuratury Rejonowej w Mielcu o sygn. akt PR 2 604.2019; także wydruk umowy najmu pojazdu – k. 7).

W związku z wygaśnięciem umowy najmu pojazdu oraz brakiem jego zwrotu przez pozwanego w dniu 17 kwietnia 2018 r. wynajmujący 99 (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wezwał pozwanego – poprzez wiadomość SMS – do zwrotu pojazdu B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz złożył oświadczenie o natychmiastowym wypowiedzeniu umowy najmu tego pojazdu. Pozwany także poprzez wiadomość SMS odpowiedział wynajmującemu, że przebywa za granicą i nie zwróci pojazdu.

(dowód: zeznania świadka E. D. objęte protokołem przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie – k. 1-3 w aktach Prokuratury Rejonowej w Mielcu o sygn. akt PR 2 604.2019; zeznania pozwanego – k. 114; 65-66).

W dniu 17 kwietnia 2018 r. pracownik wynajmującej spółki 99R. sp. z o.o. z siedzibą w W. złożył na policji zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przez pozwanego przestępstwa w postaci przywłaszczenia pojazdu B. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

W dniu 3 maja 2018 r. patrol policji dostrzegł przedmiotowy pojazd zaparkowany w pobliżu przybłokowych garaży przy ul. (...) w M.. Pojazd posiadał widoczne uszkodzenia przedniego zderzaka oraz brak powietrza w obu kołach po lewej stronie. Pojazd został zabezpieczony do oględzin, po czym w dniu 9 lipca 2018 r. zwrócony wynajmującemu.

(dowód: notatki urzędowe – k. 26-27, protokół oględzin rzeczy – k. 43-44; oświadczenie E. D. – k. 48 w aktach Prokuratury Rejonowej w Mielcu o sygn. akt PR 2 604.2019).

Pojazd B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) objęty był ochroną ubezpieczeniową w ramach ubezpieczenia autocasco, jakiej strona powodowa udzieliła w oparciu o polisę nr (...) z dnia

7 grudnia 2017 r.

(dowód: odpis polisy – k. 6; Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Komunikacja dla flot pojazdów i firm leasingowych – k. 87-95 – zwane dalej także OWU; okoliczność bezsporna).

Przedmiotowy pojazd stanowił własność (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., zaś jego użytkownikiem i ubezpieczającym był 99 (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., która w dniu 19 lipca 2018 r. dokonała zgłoszenia powodowi szkody wynikłej z uszkodzenia pojazdu przez pozwanego (okoliczność bezsporna). Zgodnie z pkt 26 OWU w umowie ubezpieczenia autocasco ubezpieczonym był wyłącznie podmiot będący właścicielem pojazdu (k. 88).

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego powód wypłacił właścicielowi pojazdu odszkodowania za naprawę uszkodzonego pojazdu w kwocie 44.295,51 zł.

(dowód: decyzja o przyznaniu odszkodowania wraz z potwierdzeniem realizacji przelewu – k. 13-14; okoliczność bezsporna).

Pismem z dnia 6 lutego 2020 r., nr (...) powód wezwał pozwanego – jako osoby odpowiedzialnej za powstanie szkody - do zapłaty kwoty 44.295,51 zł z tytułu spłaty należności regresowej w związku z powstałą szkodą i jej naprawieniem przez powoda. Wezwanie to zostało doręczone pozwanemu 10 lutego 2020 r. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 19-20).

Powyższych ustaleń sąd dokonał w oparciu o powołane wyżej w treści uzasadnienia dokumenty prywatne oraz inne dokumenty w rozumieniu

art. 243¹ kpc, jak również odpisy dokumentów, w tym odpisy dokumentów poświadczane za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika będącego radcą prawnym. Dowody te sąd uznał za wiarygodną podstawę ustalenia stanu faktycznego, gdyż ich forma i treść nie budziły zastrzeżeń sądu.

Za wiarygodne jedynie w części sąd uznał zeznania i twierdzenia pozwanego M. R. – a to w zakresie, w jakim nie pozostają one w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez sąd za wiarygodny. Z tych względów sąd odmówił wiarygodności twierdzeniom pozwanego,

w zakresie w jakim kwestionuje on fakt otrzymania na adres jego poczty elektronicznej umowy najmu pojazdu zastępczego wraz z załącznikami,

w tym (...) w wersji elektronicznej. Twierdzenia te nie zostały poparte przez pozwanego żadnymi dowodami – nadto pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka E. D. złożonymi w ramach postępowania przygotowawczego (sygn. akt PR 2 604.2019), na które powoływał się także pozwany. Zeznania tego świadka uznane przez sąd za wiarygodne w całości znajdują także potwierdzenie w treści wydruku umowy najmu pojazdu z 11 kwietnia 2018 r., gdzie został ujawniony adres poczty elektronicznej pozwanego, na który – zgodnie z zeznaniami powołanego wyżej świadka – została przesłana elektroniczna wersja umowy najmu wraz z załącznikami. Strona powodowa nie podjęła jednak żadnej inicjatywy dowodowej w celu wykazania zasadności swoich twierdzeń, jak np. dowodu z przesłuchania na tą okoliczność w charakterze świadka E. D. albo zażądanie w trybie

art. 248 § 1 kpc od 99 (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wydruku z poczty elektronicznej obejmującej korespondencję wysłaną do pozwanego

w związku z zawartą umową najmu pojazdu B. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Za niewiarygodne sąd uznał także zeznania powoda w zakresie, w jakim kwestionuje on fakt informowania go przez powoda o podstawach jego odpowiedzialności odszkodowawczej i wezwaniem go do zapłaty kwoty objętej żądaniem pozwu. Jak bowiem wynika z dołączonych do pozwu wydruku wezwania do zapłaty z 6 lutego 2020 r. i potwierdzenia odbioru z 10 lutego 2020 r. korespondencja ta została wysłana na adres pozwanego potwierdzony przez niego w toku niniejszego postępowania i odebrana przez dorosłego domownika – Z. R. – co także miało miejsce w sprawie stanowiącej przedmiot niniejszego procesu (k. 30).

III. *Sąd zważył, co następuje:*

Powództwo było uzasadnione.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy bezspornym było wystąpienie szkody w pojeździe B. (...) o numerze rejestracyjnym (...), fakt co do sprawcy uszkodzeń tego pojazdu skutkujących powstaniem tej szkody oraz jej naprawieniem przez powoda w ramach ochrony ubezpieczeniowej z tytułu umowy autocasco.

Sporna natomiast była treść umowy najmu wyżej opisanej opisanego pojazdu, jaką pozwany zawarł z wynajmującym 99 (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – a w szczególności te jej postanowienia wraz z Ogólnymi Warunkami Najmu Pojazdu (k. 59-61), które odnosiły się do wykupionego przez pozwanego (...) i co za tym idzie granic jego odpowiedzialności za szkody powstałe w pojeździe.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 828 § 1 kc. Zgodnie z tym przepisem jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela.

Powyższy przepis przewiduje przypadek subrogacji ustawowej, która oznacza przejście na ubezpieczyciela ex lege roszczenia ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę, do wysokości dokonanej zapłaty. Roszczenie ubezpieczającego przechodzi na ubezpieczyciela już przez sam fakt dokonanej zapłaty, co stanowi szczególny przypadek wstąpienia w prawa zaspokojonego wierzyciela, w związku z postanowieniem art. 518 § 1 pkt 4 kc. Oznacza to, że w takim zakresie osoba odpowiedzialna za szkodę nie jest już zobowiązana świadczyć na rzecz poszkodowanego, lecz na rzecz ubezpieczyciela, przy czym jest ona zobowiązana wyłącznie do wypłacenia odszkodowania w pieniądzu, a nie w ramach restytucji naturalnej. Do przejścia wierzytelności na ubezpieczyciela wystarczy sama wypłata odszkodowania, a zatem jedynie zdarzenie prawne, nienoszące cech oświadczenia woli. Ubezpieczyciel nabywa roszczenia o takich samych cechach jak to, które przysługiwało ubezpieczającemu lub ubezpieczonemu. Nabyta przez ubezpieczyciela w wyniku zapłaty odszkodowania wierzytelność jest bowiem tą samą, którą w granicach zapłaty miał ubezpieczający, następuje tu tylko przekształcenie podmiotowe (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 marca 2014 r., sygn. akt V ACa 530/13 oraz uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 6 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa 620/14).

Górną granicę odpowiedzialności sprawcy szkody w stosunku do ubezpieczyciela wyznacza zakres jego odpowiedzialności względem poszkodowanego, a zatem to co sprawca szkody byłby zobowiązany świadczyć bezpośrednio na rzecz poszkodowanego na podstawie przepisów prawa cywilnego (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 13 września 2012 r., sygn. akt I ACa 480/12).

W przedmiotowej sprawie źródłem odpowiedzialności cywilnej była kolizja drogowa, w skutek czego uszkodzeniu uległ pojazd kierowany przez pozwanego, którego odpowiedzialność kształtowała się na zasadzie ryzyka (art. 436 § 1 kc). W omawianym przypadku nie doszło bowiem do zderzenia się pojazdów mechanicznych (art. 436 § 2 kc w zw. z art. 415 kc), gdyż pozwany najechał na krawężnik, stąd jego odpowiedzialność kształtowała się na zasadzie ryzyka.

Skoro powód będący ubezpieczycielem zapłacił w ramach umowy ubezpieczenia autocasco odszkodowanie ubezpieczającemu pojazd (wynajmującemu), to może on żądać na podstawie art. 828 § 1 kc od pozwanego kierującego tym pojazdem zwrotu wypłaconego poszkodowanemu odszkodowania.

Jak zostało wskazane wyżej w uzasadnieniu górną granicę odpowiedzialności sprawcy szkody (pозwanego) w stosunku do ubezpieczyciela (powoda) wyznacza zakres jego odpowiedzialności względem poszkodowanego (wynajmującego). Wypłata odszkodowania przez powoda, jak i jego wysokość nie były kwestionowane przez stronę pozwaną.

Zakres tej odpowiedzialności, na co wskazuje art. 828 § 1 kc może zostać ograniczony lub wyłączony poprzez odpowiednie postanowienie umowne. Okoliczność taką dopuszczała także umowa autocasco, której przedmiot ubezpieczenia stanowił pojazd B. (...). Zgodnie bowiem z § 37 ust. 4 OWU jeżeli ubezpieczony lub ubezpieczający zrzekł się skutecznie roszczenia odszkodowawczego w stosunku do sprawcy szkody w całości lub w części ubezpieczyciel mógł odmówić wypłaty odszkodowania odpowiednio w całości lub w części (k. 92v).

W omawianej sprawie strony umowy najmu pojazdu zastrzegły uprawnienie na rzecz pozwanego zwolnienia się z odpowiedzialności za szkodę spowodowaną uszkodzeniem pojazdu, na skutek wykupienia przez pozwanego tzw. (...). Uprawnienie to nie miało jednak charakteru absolutnego. Wykupienie Pakietu P. nie zwalniało bowiem pozwanego od odpowiedzialności za szkodę, w przypadku naruszenia przez niego podstawowych obowiązków przewidzianych m.in. w pkt 37 (...), do których należało niezwłoczne, lecz nie później niż w terminie 12 godzin od zaistnienia, chyba że będzie to niemożliwe z przyczyn obiektywnych – zawiadomienia telefonicznie lub drogą elektroniczną (e-mail) wynajmującego o nieprawidłowościach w pracy pojazdu a także o jego uszkodzeniu, unieruchomieniu lub zniszczeniu (lit. e tamże); pozostawienia pojazdu w bezpiecznym miejscu, uniemożliwiającym lub ograniczającym możliwość uszkodzenia pojazdu przez osoby trzecie (lit. i tamże) oraz zwrotu otrzymanych od wynajmującego kompletu dokumentów lub kluczyków – w momencie zwrotu pojazdu (lit. k tamże).

Wszystkie spośród wyżej opisanych podstawowych obowiązków pozwanego zostały przez niego naruszone, przy czym zachowanie pozwanego nosiło znamiona rażącego niedbalstwa. Jak bowiem przyznał sam pozwany pomimo uszkodzenia pojazdu nie dokonał zgłoszenia na policję, kontynuował jazdę uszkodzonym pojazdem, który następnie pozostawił pod blokiem, w miejscu ogólnie dostępnym, w pobliżu garaży, sam zaś następnego dnia wyjechał za granicę nie informując o uszkodzeniu pojazdu nikogo, w szczególności wynajmującego. Ponadto pomimo podejmowanych przez wynajmującego prób kontaktu z pozwanym i wezwaniu go do zwrotu pojazdu – odmówił, wyłączył telefon i w ogóle już nie kontaktował się z wynajmującym. Również po powrocie do kraju pozwany poinformowany o zabezpieczeniu wynajętego pojazdu przez policję nie interesował się dalszym jego losem, nie kontaktował się z wynajmującym – i jak sam przyznaje, do tej pory posiada kluczyki do tego pojazdu.

Powołane wyżej okoliczności przemawiają za brakiem skutecznego wyłączenia odpowiedzialności pozwanego za uszkodzenie przedmiotowego pojazdu i skutkują jego odpowiedzialnością za tą szkodę względem powoda, jako ubezpieczyciela, który ją naprawił wypłacając odszkodowanie bezpośrednio poszkodowanemu. Wysokość szkody i fakt zapłaty odszkodowania przez powoda nie były kwestionowane przez pozwanego.

Jednocześnie sąd nie podziela stanowiska strony pozwanej kwestionującej fakt związania się postanowieniami Ogólnych Warunków Najmu Pojazdu wobec braku ich dostarczenia przez wynajmującego przy zawieraniu umowy, jak i braku przesłania ich na adres poczty elektronicznej pozwanego.

W pierwszej kolejności wymaga zaznaczenia, że stanowisko pozwanego jest wewnętrznie sprzeczne. Z jednej strony pozwany powołuje się na wyłączenie jego odpowiedzialności odszkodowawczej w związku z uszkodzeniem pojazdu – odwołując się w tym zakresie do postanowień (...), z drugiej jednak strony kwestionuje te zapisy (...), które stanowią podstawę jego odpowiedzialności – jako niedostarczonych mu, jako konsumentowi i tym samym nie mogących go wiązać.

Wymaga przy tym zaznaczenia, że złożone w toku procesu (...) stanowią jedyny dowód na okoliczność treści stosunku prawnego łączącego pozwanego z wynajmującym w zakresie postanowień Pakietu P.. Strona pozwana – pomimo spoczywającego na niej ciężaru dowodu – nie przedstawiła żadnych dowodów dla wykazania treści

owych postanowień. Jedynie twierdzenia strony pozwanej – przy ich zakwestionowaniu przez powoda – były niewystarczające do wykazania tego faktu przy uwzględnieniu całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Jednocześnie w przypadku pominięcia postanowień (...), jako niewiążących pozwanego – skutkowałyby to przyjęciem braku wykazania treści dodatkowych postanowień umowy w zakresie Pakietu P. – zgodnie z żądaniem powoda. Strona pozwana poza faktem uiszczenia dodatkowej opłaty w kwocie 700 zł nie przedstawiła bowiem żadnych dowodów dla wykazania treści umowy w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy sąd uznał za uzasadnione żądanie pozwu w całości, o czym na podstawie powołanych przepisów orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty procesu złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 2215 zł (k. 27) oraz koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym w kwocie 3617 zł, z czego kwota 3600 zł stanowiła wynagrodzenie pełnomocnika, zaś kwota 17 zł stanowiła koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wysokość wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi powoda sąd ustalił w granicach stawki minimalnej określonej w § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

sędzia Jarosław Janora

ZARZĄDZENIE

Sekretariat proszę:

1. Odpis wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.
2. K.. 21 dni.

M., 25 stycznia 2022 r. sędzia Jarosław Janora